

[Finansministeren]

togældsstiftelse bliver større i 1979 og 1980, end det var forudset.

Til *socialministeren* (31/7 79) af:

Inger Stilling Pedersen (KrF):

»Finder ministeren, at de nuværende tilskudsordninger til daginstitutioner er tilfredsstillende, og vil ministeren medvirke til gennemførelse af en mere retfærdig ordning, der i højere grad vil give forældrene valgmulighed?«

(Spm. nr. 1268).

Begrundelse.

Kristeligt folkeparti har gang på gang peget på, at de nuværende tilskudsordninger til daginstitutionerne er uretfærdige. Det kan ikke være rimeligt, at mennesker med høje indtægter på den måde skal opnå sociale tilskud. Det må være muligt at skabe større retfærdighed og give forældrene økonomisk mulighed for i højere grad at vælge den pasningsform, de ønsker.

Besvarelse (6/8 79):

Socialministeren (Erling Jensen):

Efter bistandsloven er finansieringsordningen for daginstitutioner den samme som for andre institutioner under kommunerne, f. eks. plejehjem og beskyttede boliger, nemlig at udgifterne afholdes af vedkommende kommune med refusion fra staten på 50 pct. For daginstitutionerne er der med hjemmel i lovens § 136, stk. 3, fastsat et maksimumsbeløb for størrelsen af de udgifter, hvoraf statsrefusionen beregnes.

Som for de øvrige institutioner under kommunerne findes der en betalingsordning. Denne består ifølge lovens § 73 for daginstitutionerne i, at forældrene principielt skal betale 35 pct. af udgifterne (+ ejendomsudgifter) ved ophold i institutioner for børn under skolealderen og 25 pct. af udgifterne for børn i eller over skolealderen, medmindre der for særlige grupper af sidstnævnte institutioner (fritids- og ungdomsklubber) er fastsat en lavere betaling (højest 20 pct.).

Nærmere regler om forældrebetalingen er senest fastsat i socialministeriets bekendtgørelse af 15. marts 1979 om betaling for ophold i daginstitutioner m. v. for børn.

Efter denne er der adgang for kommunerne til for egen regning at yde tilskud til nedbringelse af den generelle forældrebetaling.

Det beror således på den enkelte kommunes egen beslutning, om sådanne tilskud ydes.

I bekendtgørelsen findes endvidere regler om nedsættelse eller bortfald af betalingen for forældre, hvis aktuelle indtægter ligger under 80.000 kr.

Denne »fripladsordning« gælder for hele landet, og udgifterne herved bæres af staten og kommunerne med 50 pct. til hver.

Ved opgørelsen af den aktuelle indtægt tages der udgangspunkt i den aktuelle skattepligtige indtægt. Betalingsbekendtgørelsen indeholder imidlertid hjemmel for i stedet at tage udgangspunkt i en samlet vurdering af en families økonomiske og sociale forhold, hvis den faktiske indtægt, som forældrene har til rådighed, væsentligt overstiger den skattepligtige indtægt – f. eks. på grund af specielle skattetekniske fradrag.

Uanset at der således allerede efter de gældende regler er mulighed for i det enkelte tilfælde at se bort fra skattefradrag, vil socialministeriet være indstillet på at revidere betalingsbekendtgørelsen, hvis det er muligt at finde frem til et bedre mål for en families betalingssevne end den skattepligtige indtægt.

Man skal i denne forbindelse henvise til, at et udvalg under socialministeriet for tiden generelt overvejer mulighederne for at finde frem til et sådant mere formålstjenligt socialindkomstbegreb.

Til *finansministeren* (31/7 79) af:

Voigt (FP):

»Vil ministeren venligst på ny besvare spørgsmål nr. 1207, da der tilsyneladende foreligger en misforståelse om henholdsvis graduering og bortfald af børnetilskud ved de i spørgsmålet nævnte grænser; det er naturligvis bortfaldet, der er bedt om?«

(Spm. nr. 1269).

Besvarelse (8/8 79):

Finansministeren (Heinesen):

Det skal indledningsvis anføres, at en ordning som den af hr. Voigt skitserede især ved de lave indtægtsgrænser ville medføre samspilsproblemer af uoverskuelig karakter. Der